

2. Мицкевич А.А. ABC-Costing для практического использования. – М.: Экономические стратегии. – 2005.
3. Давидович І.М. Планування собівартості продукції в системі стратегічного контролінгу машинобудівного підприємства. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/natural/VNULP/Logistyka/2009_649/25.pdf
4. Андреев Д.М. Калькулируем по ABC-costing: “революция в прозе”. – М.: Справочник экономиста. – № 6. – 2007.

УДК 338.984(045)

І. Є. МАКСЮТЕНКО
Національний авіаційний університет

БІЗНЕС ПЛАНУВАННЯ ВЕНЧУРНОГО ФІНАНСУВАННЯ

Визначення сутності венчурного планування на стадії зрілості життєвого циклу, формування критеріїв оцінки фінансування певного виду бізнесу, визначення схеми та етапів планування венчурного фінансування компанії, розробка алгоритму довгострокової капіталізації компанії.

Definition of the essence of venture planning on the stage of maturity life cycle, formation of criteria for evaluation of financing of specific type of business, determination of scheme and stages of planning of venture financing of companies, development of the algorithm of the long-term capitalization of company.

Проблема залучення додаткового капіталу для розвитку власного бізнесу властива майже не всім учасниками економічного процесу в Україні. На сучасному етапі розвитку економіки України венчурний бізнес набуває все більшого значення. Але в Україні венчурний бізнес функціонує надаючи йому національних ознак, тобто тих процесів, які відсутні в класичних теоріях венчурного капіталізму.

Аналіз останніх досліджень та публікацій показав, що залучення венчурного капіталу відбувається компаніями не лише на стадії впровадження нової ідеї інновації, але й використовується компаніями, що знаходяться на стадії зрілості життєвого циклу з метою розширення ринків збуту шляхом впровадження певних новацій, саме на даному етапі і виникає необхідність проведення ретельного планування процесу венчурного фінансування [1].

Основними цілями організації венчурного планування є: визначення сутності венчурного планування на стадії зрілості життєвого циклу, формування критеріїв оцінки фінансування певного виду бізнесу, визначення схеми та етапів планування венчурного фінансування компанії.

Венчурне планування – це особиста оцінка вашого настрою і здійсненності венчурного проекту [2]. Венчурне планування відповідає на питання, чи потрібно займатися певною справою і чому? Аналіз здійсненності венчурного проекту включає сім ключових чинників.

1. Непереборний інтерес засновників венчурного проекту: рухома сила проекту.
2. Можливості клієнта – базуються на його бажаннях і потребах.
3. Профіль клієнта – визначає цільові ринки і потенційних клієнтів.
4. Венчурні концепції – оцінюють альтернативні варіанти задоволення потреб.
5. Фінансові ресурси – визначають і оцінюють фінансові ресурси, необхідні для застосування альтернативних венчурних моделей.

6. Підприємницька оцінка – проводиться з метою визначити чи відповідають підприємець і венчурний проект очікуваним винагородам, непереборному інтересу і місії венчурного проекту.

7. Завершальна оцінка здійсненності венчурного проекту і порівняння з існуючими альтернативами. Тут необхідно зазначити, що венчурне планування не є написанням бізнес-плану. Іноді бізнес-план не потрібний. Венчурне планування не вимагає ретельного аналізу джерела фінансування, професійних порад, утворення юридичної особи, ретельного вивчення ринку [3].

Венчурне планування – це розробка способів порівняння різних моделей бізнесу, зазвичай за допомогою фінансового моделювання відповідей на наступні питання:

- яка модель забезпечить найбільший об'єм продажів, найбільший чистий прибуток і швидку самоокупність?
- при використанні якої моделі, будуть потрібні найменші інвестиції підприємців і інших інвесторів?
- у якій моделі використовуються власні кошти, а не позикове фінансування?
- використовуючи яку модель, можна отримати найбільший прибуток на інвестиції і якнайкращу ліквідність?
- яка модель зажадає від підприємця відмовитися від найменшої частки у власності?
- визначити і оцінити ризики пов'язані з використанням кожної моделі.

Таким чином, процес венчурного планування може бути заснований на класичних теоріях стратегічного планування [4] (рис. 1).

Для залучення венчурного капіталу компанія повинна реалізувати наступні етапи:

1. Формування венчурної концепції – ввідної пропозиції з оглядом основних можливостей компанії на ринку щодо технологій, адміністративних заходів, виробничих та маркетингових методів, методів розподілу і продажу, терміну вкладення капіталу і подальших капіталовкладень, повноважень членів команди менеджерів.

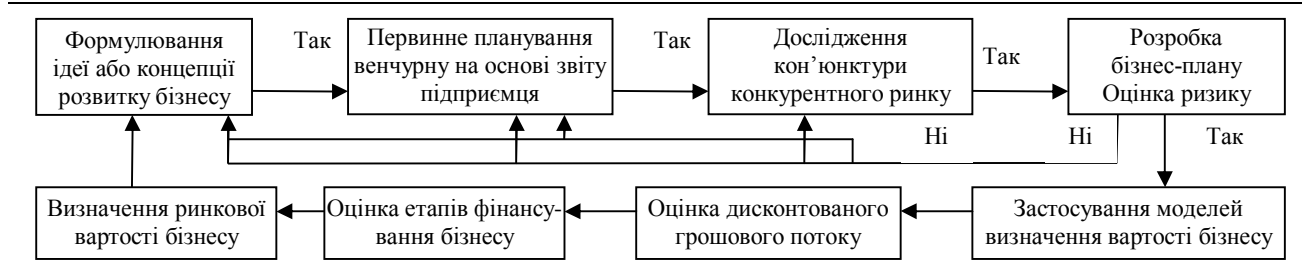

Рис. 1 – Схема планування венчурного фінансування компанії на стадії зрілості життєвого циклу

2. Визначення маркетингових можливостей, а саме: специфічні потреби або проблеми венчурного підприємства, характеристику ринку, долю компанії на ньому, вартість цільової ніші або ринкового сегменту, специфічні купівельні переваги, заходи щодо отримання місця на ринку, що розвивається.

3. Оцінка відповідності технології цілям і завдання проекту компанії, наявність вузьких місць через які виникла необхідність в модернізації або новій технології, наявність конкуруючих технологій, порівняльні переваги технологій компанії.

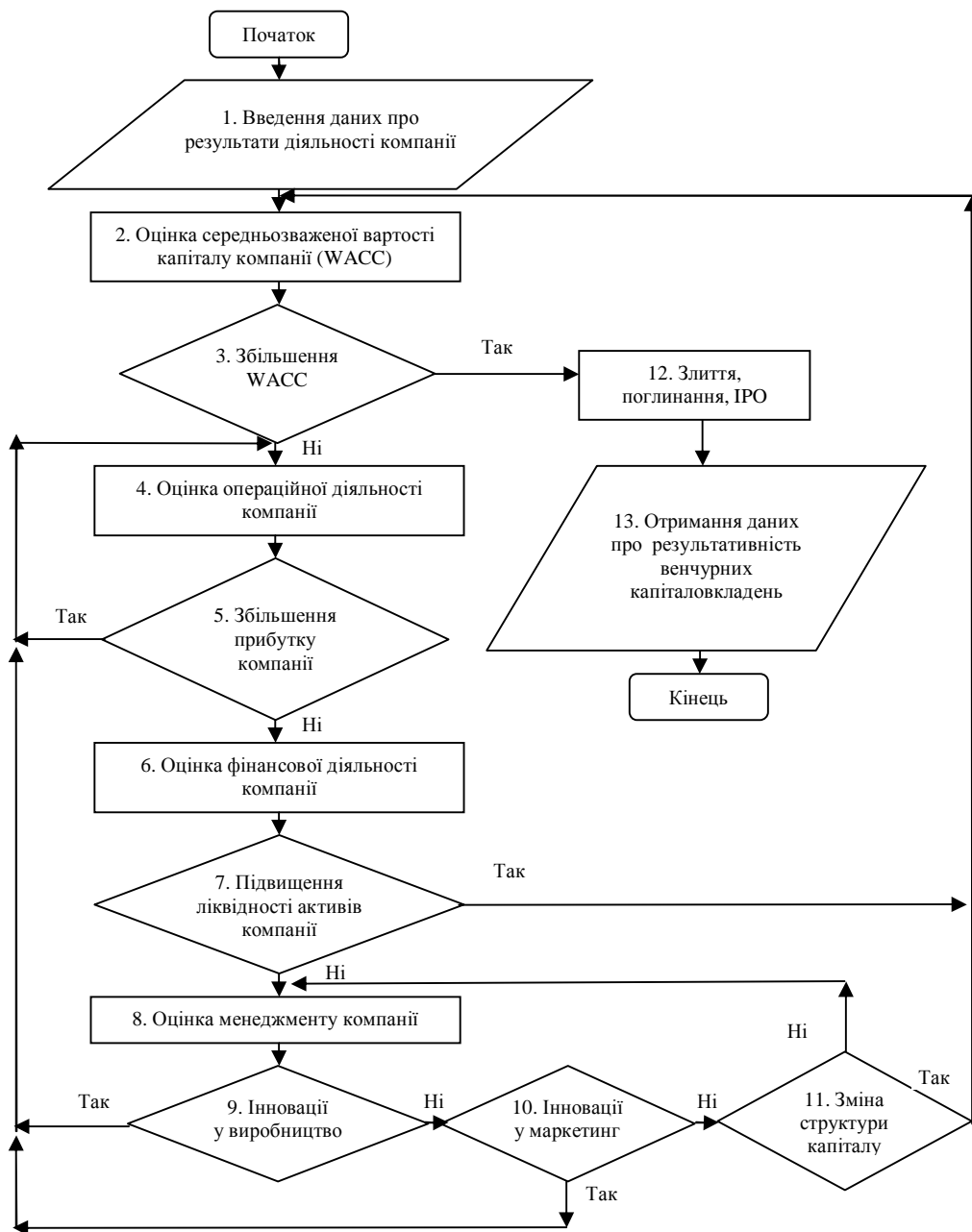

Рис. 2 – Алгоритм довгострокового планування капіталізації

4. Захист прав власності передбачає визначення власника інновацій в результаті реалізації проекту.
5. Виробництво, маркетинг, продаж і розподіл, їх врахування в комерційних проектах і грошових потоках.
6. Оцінка команди менеджерів за досвідом управління та роллю кожного з членів команди, їх повноваження.
7. Визначення критеріїв фінансування, а саме: наскільки проект забезпечений фінансуванням на сьогоднішній день; яке фінансування буде потрібно з часом для здійснення діяльності венчурного підприємства; як використовуватимуться дані фінансові кошти; яке джерело фінансування є для компанії найбільш відповідним, найбільш переважним; яка стратегія компанії для отримання фінансування з цих джерел; яких фінансових результатів очікує компанія.

На рівні тактичного планування венчурного фінансування компанія має здійснити довгострокове планування капіталізації [5]. Алгоритм довгострокового планування капіталізації наведено на рис. 2. Основною метою довгострокового планування капіталізації бізнесу є досягнення максимальної вартості компанії за оптимальних умов її функціонування при доцільному рівні ризику діяльності.

Таким чином, з наведеного алгоритму можна визначити, що найважливішу роль у плануванні довгострокової капіталізації компанії має якість менеджменту, який здатний оцінити доцільність реалізації певних інноваційних проектів, співвіднести ступінь ризику таких проектів та очікувану норму прибутку, а також визначити основні результати діяльності компанії.

Основними умовами ефективності венчурного планування є:

1. Зосередження на одному венчурному проекті в одній області.
2. Визначення можливостей та оцінка доцільності їх використання.
3. Розробка варіантів розвитку подій для кожної венчурної концепції – оптимістичний, песимістичний, вірогідний.
4. Визначення типу венчурного підприємства. Кожен тип має власну, відмінну від інших модель, реалізацію і результат.

Венчурне фінансування є одним з найпоширеніших способів фінансування розвитку для компаній які не мають можливості залучати кредитні, позикові та інвестиційні кошти. Для них основною перевагою залучення такого капіталу є участь венчурного капіталіста в операційній діяльності компанії шляхом лобювання її інтересів на всіх етапах венчурного фінансування. В свою чергу фінансування компаній венчурними інвесторами на стадії зрілості життєвого циклу дає можливість інвестувати менший за розмірами капітал, ніж на первинній стадії розвитку інновацій, а також конкретизує ринкові можливості компанії, що залучає кошти саме для розвитку бізнесу. Крім того реалізується прагнення швидкого отримання прибутку.

Отже, процес планування венчурного фінансування є первинним етапом при подальшій розробці механізму венчурного фінансування інноваційної діяльності компанії.

Література

1. Василенко В.О., Шматько В.Г. Інноваційний менеджмент. Навч. посібник. Вид. 3-тє, вип. та доп. / За ред. В.О. Василенко. – К.: Центр навч. л-ри, 2005. – 440 с.
2. Кэ́мбелл К. Венчурный бизнес. – М.: Вильямс, 2004. – 426 с.
3. Бизнес-план инвестиционного проекта: Отечественный и зарубежный опыт. Современная практика и документация. Учебное пособие / Под ред. В.М. Попова– 4-е изд., перераб. и доп. – М.: Финансы и статистика, 1997. – 418 с.
4. Ковелло Д., Хейзелгрэн Б. Бизнес-планы. Полн. справ. руководство; пер. с англ. – М.: Лаборатория Базовых Знаний, 1999. – 344 с.
5. Электронный бизнес-тренер для предпринимателей, менеджеров, инвесторов, консультантов – www.icsti.ru

УДК 336.76; 336.531

Н. А. МАМОНТОВА

Національний університет "Острозька академія"

УПРАВЛІННЯ ВАРТІСТІЮ КОМПАНІЇ: ПРОБЛЕМИ І ВИКЛИКИ

Проаналізовано методологічні проблеми управління вартістю компанії. Наведено узагальнення досвіду побудови систем управління вартістю українських компаній. Розроблені пропозиції щодо удосконалення механізму управління вартістю компанії в умовах нових викликів.

The methodological problems of company value management are analyzed. The experience of the construction of company value management system by Ukrainian companies is generalized. The suggestions are developed in relation to the improvement of a mechanism of company value management in the conditions of new challenges.

Актуальність теми дослідження. В традиційній (індустріальній та індустріально-аграрній) системі господарювання менеджмент компанії має зосередитися на управлінні чотирма складовими: загальна виробнича ефек-